

Михалаки.

Ти да си живъ . . . кога ще тръгнешъ за Цариградъ.?

Софтата (отива къмъ вратата).

Утрѣ.

Михалаки.

Познавашъ ли тамъ Хасанъ паша и Махмудъ бея? Тѣ живѣятъ на Бююкъ-дере . . Чокъ селямъ .отъ чорбаджи Михалакия! . . Па ако би да излѣзнешъ прѣдъ султана, можешъ да му кажешъ, че си пилъ кафе у чорбаджи Михалакия . . . Съ здравие! . . .

Софта та

Евалла! Евалла! (прави теменахи и излиза изъ врата та гърбомъ).

Сцена V.

Михалаки и Домузчиолу. (влизя).

Михалаки.

Хасанъ ага, тая заранъ губернаторътъ бѣше малко боленъ, та не излѣзе . . .

Домузчиолу.

Какъ боленъ чорбаджи? азъ го видѣхъ прѣди два часа че ѣздеше на конь изъ улицата . . .

Михалаки.

Когато ти азъ казвамъ, че е боленъ! . . Челякъ може и на конь да ѣзди и пакъ да бжде боленъ! разбирашъ ли? . .

Домузчиолу.

Прощавай, чорбаджи! Азъ не знаяхъ . . . чункимъ ти каза, че не излѣзълъ . . . та за това азъ казахъ, че го видѣхъ, че ѣздеше.

Михалаки

Ти да додешъ утрѣ не — други день . . Тогава